

1905-04-09

þý š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 2 6 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9127>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Σ'. — ΑΡΙΘ. 263

ΕΝ ΛΕΙΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1905

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

‘Η έργασία ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ προσδαινεται, εύρισκόμεθα δὲ σχεδὸν εἰς τὸ τέλος τῆς Συνόδου.

‘Ἐν ἐκ τῶν καλῶν σημείων τῆς διοικητικῆς πορείας τοῦ νέου Ἀνωτάτου Αρχοντος τῆς Νήσου εἶναι δτι ἡρχισε τὴν Σύνοδον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαρτίου. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου εἶναι ζήτημα ἀν τὸ Νομοθετικὸν θὰ συνεδράζῃ μετὰ τὴν 31 Μαΐου. . .

‘Ο προϋπολογισμὸς ἐψήφισθη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Συνόδου, ἀφοῦ ἡ ἔγραψεῖσα ἐστασίς κατὰ τῆς ψηφίσεως του ἐπιστάλεσε τὴν Ιστορικὴν δήλωσιν τοῦ Μ. ‘Αρμοστοῦ πἱρι τῆς ἀδικίας τοῦ Φόρου τῆς ‘Ποτελείας.

‘Η δήλωσις ἐκείνη ἀποτελεῖ ἐν καθαρὸν κέρδος διὰ τὴν Νήσον δλην, ἀφετεῖ δεναιών διώκτατος ἀρχῶν νὰ γνωρίσῃ νὰ συνεχίσῃ τὴν εὐχάριστην ταύτην πορείαν. Τὸ ἐπί την θά πάξωμεν τὸ πᾶν δπως εὐκολώμεν τὸν Σερ Κάρολον Κλικ-Χάρμαν εἰς τὰ μέγα του ἔργων. . .

‘Η ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ‘Αρχαιοτήτων ἀναμφίβολως κέκτηται μεγίστην σπουδαίαστητα.

‘Ο νέμος :ύτος καθιερώνει δικαιώματα, ἀναγνωρίζει ἀρχὰς ὑπὲκ τῶν ὅποιων πολλές τὴν ιτικήν. Μένε: τώρα ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νέμου, καὶ τοῦτο θεωρούμεν τέσσον δύταλον πρᾶγμα διον ἡτο καὶ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν θέλουμεν δὲ νὰ παραδεχθῶμεν δτι ὁ ‘Γιπουργὸς τῶν ‘Αποικιῶν’ ἀπορρίψῃ τὸν νέμον τοῦτον, διτος ἐνσαρκώνει, υπτως εἰπεῖν, τὴν γενικὴν γνώμην καὶ τὸν πόθον δλων τῶν κατοίκων. Εἶναι νόμος εὐεργετικός, εἶναι νομός προσδευτικός. ‘Οτιν τὸ Κυπριακὸν Μουσεῖον φθάσῃ εἰς τὴν ἀρμεζούσαν περιπότην, δὲν βλέπομεν διατίνα μὴ ἐχωνται καὶ εἰς τὴν Κύπρο, ἀρχαιοτέραι καὶ ἀρχαιολόγοι κτι πειθηγηται ἐρασιτέχναι πρὸς μελέτην ἐπιτόπιον τῆς παλαιᾶς καλλιτεχνικῆς δεξῆς τῆς Νήσου. Δὲ, θὰ μεταδαινωτι τότε ὡς σήμερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου ἡ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νέας Τσερης.

Φρονοῦμεν ἀκόμη δτι οι διαχειρισται

τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου θὰ θελήσουν νὰ μεταφέρουν δλας τὰς Κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας, αἵτινες ἀποτελοῦν δλόκληρον αἴθουσαν τοῦ Μουσείου ἔκεινου, εἰς τὴν Κύπρον, ὅπερ θὰ εύρηται πλέον ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου.

‘Η ἐπιψήφισις ἐπίσης τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἐκ τῶν ἀξιοσημειώτων σημείων τῆς ἐργατικῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. ‘Ο νέος νόμος καθιερώνει τὴν ἀρχὴν τῆς συμμετοχῆς καὶ τῶν πολεων εἰς τὴν φορολογίαν ὑπὲρ τῆς Παιδείας. ‘Οσο, καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι δρατικὴ καὶ δικαιαία, τέτοι, ἐλπίζουμεν, καὶ ἐν τῇ ἐργατικῇ τοῦ νόμου αἱ ἐπιτροπαὶ, αἵτινες θὰ καθορίσουν τὸ ποτὸν τοῦ δόρυν δι.’ Ἐκατόν πολίτην, θὰ γωρίσουν νὰ εἶναι δίκαιοι ἀπέναντι δλων τῶν τάξιων τῆς κοινωνίας, καὶ δὲ, θὰ μᾶς δώτουν ἀρχεμάτας νὰ παραπονεθῶμεν δτι πιρεχωρήθη εἰς αὐτῷ τοῖντος δικαιώματα.

Λυπούμεθα πολὺ διότι ἐπῆλθεν ἀσυμφωνία μιταῖς τῶν αἱρετῶν μελῶν ἐπὶ τοῦ κεραλαίου περὶ τῶν διαχειριστικῶν, ἐπιτροπέων, τῆς Μέσης Παιδείας.

‘Ολα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη πιραδέχονται τὴν ἀρχὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτειολόγων, δτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φορολογία ἀνευ ἀντιπροσωπίας (no taxation without representation.)

Τὴν ἀρχὴν ταύτην κάλλιο, παντὸς ἀλλου ἐργάμεται οἱ Ἀγγλοι: εἰς τὴν Περιφέρειαν, τὴν ἐργάμεται δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Κύπρο, θέτοντες ὡς δίτιν τοῦ ἐλογικοῦ δικαιώματος τὴν ἀρχὴν, δτι οἱ πληρώμοντες οἰονδήποτε ποτὸν δέρουν θὰ ἔχωσι τὸ δικαιώμα τοῦ ἐκλεγμού καὶ ἐκλέγεται.

‘Η ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἀρχὴ ἀμετάδηλης, ἀρχὴ ἀνεγνωρισμένη, καθιερωμένη, στερεοτυπωμένη καὶ δὲν δύναμεθα νὰ ἐπιγγήσωμεν πὼς ἀρευ ἀρ’ ἐνδε τὸ νομοσχέδιον δημιουργεῖ τάξιν φορολογουμένων δι’ ἐκπαιδευτικούς; σκοπούς, ἀφ’ ἐτέρου ἀφειρεῖ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους τούτους τὸ δικαιώμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν δισχείσιν.

‘Οπως καὶ ἀν ἔχη τὸ ζήτημα, ἐλπίζουμεν δτι οι νομοθέται θὰ καταλήξουν εἰς συμπέρασμα, δπερ, χωρίς νὰ καταπατῆσιν ἀρχὰς καθιερωμένας πλέον ὡς δικαίας, θὰ δυστήῃ νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ νὰ παγιώσῃ τὸ μέλλον τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν μας ἰσρυμάτων, ἀριστούπλεον τὸ ζήτημα

ἐτέθη ἐπὶ τάπητος χωρίς νὰ περιμένωμεν ν’ ἀποκτήσωμεν ἀρχηγόν τῆς κοινότητος μας, ήτοι ‘Αρχιεπίσκοπον.

Τὰ ύπωλειπόμενα πρὸς συζήτησιν νομοσχέδια δὲν εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν ἀσημάντων. Τὸ περι διαχειρίσεως μάλιστα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας είναι ἔξι ἔκεινων ἀτινα πρέπει νὰ μελετηθῶσι μετὰ μεγάλης ψυχραιμίας καὶ ἐμβριθείας, καὶ νὰ συντηρῶσιν ἄνευ πάθους καὶ μεριληφίας.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐπευθημήσωμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου. Εἶναι αὐτη ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τοὺς νόμους τῆς προσδοσίου.

Τὸ ζήτημα εἶναι ἀλλού δὲν εἶναι καὶ τόσον νέον. Πρὸ εἰκοσιπενταετίας περίπου τὲ πρώτων εἰχόν τυναχθῆ εἰς Λευκωσίαν ἀντιπρόσωποι ἔξι δλων, τῶν μερῶν τῆς Νήσου διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας. ‘Άλλα τὸ κίνημα τότε δὲν ἀπέβη παρὰ ἀπόπειρα ματαιωθεῖσα. Δὲν θὰ ἔξετασωμεν τοὺς λόγους τῆς ἀποτυχίας ἐκείνης, ἀλλ’ ἀναμφιβόλως Νομοσχέδιον περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἀποτελεῖ σημεῖον τῶν καιρῶν, δεικνύσσον δτι τὸ μεταρρυθμιστικὸν πνεύμα παρ’ ήμεν δὲν ἔξελιπεν ἐκτοτε, ἀλλ’ ἀπεναντίας προσβαίνει θαρραλέως. ‘Εννοεῖται δτι τὸ φυσικώτερον θὰ ἡτο εἰς τὸν καταρτισμὸν τοιωτού νομοσχεδίου νὰ ἔδιβων τὴν γνώμην των οἰκιστῶν εἰς τὴν γνώμην τῶν οἰκιστῶν αληρηκοτο, διὰ νὰ καταρτισθῇ ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάτεις τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Τὸ ζήτημα εἶναι ἀν τὸ νομοσχέδιον εἰς επίχαιρον, καὶ ἀν θὰ ψηφισθῇ.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

‘Περί λαμπρούς ἐντοτε ἐν ‘Αθήνας.

Οἱ εορτοὶ ἀσχισιολόγοι ἐκ τῶν περάτων τοῦ κίσσαυ συνήλθον εἰς Αθήνας ἀπὸ τῆς 24 Απριλίου διὰ τὸ πρώτον Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον.

Λαμπροὶ ἐντοτε διωγγινώθησαν ἐπιστολῶν. Π.ώ.η. ἡ περιθετικὴ συγκέντρωσης 700 σχεδὸν μελῶν εἰς τὴν μεγίλτην σύζητσαν τοῦ Πνευματισμού τὸ ἐσπέρας τῆς 24, ὥντος τὰ μεληγανότων μετεξέν των. ‘Η ἐπεροις φυσικὰ ὑπῆρξε λαμπρετάτη ὑπὸ πάσσοντος. ‘Η παρουσία ὀλοκλήρου τῆς Βισιλίκης Οἰκογενείας, ἡ εὐπροσηγορία τοῦ Βισιλίων, τοῦ Διαδόχου, τῶν ἐλλίων μελῶν τῶν Β. Οἰκοιού προσένωσαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν, εἰγλην μοναδικήν.

Οἱ εορτοὶ τοῦ Συνεδρίου ἀπό τες ἔξεφρασθησαν μετὰ τοῦ ἐγκαρδιωτέρου ἐνθουσια-

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Νέα δε αδήματα.

Ως ανεγράφομεν εἰς προηγούμενον φύλλον, μετά τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. Κυρηνείας εἰς τὸ ἄρμοστεῖον τῇ 12 λήξιτος, οἱ ένοι Μητροπολῖται συνεσκέψθησαν ἐπανιλημένως ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητῆματος.

Ο Μ. Κυρηνείας εἶχε προτείνη ως δέσιν λύσεως τὴν πρόσκλησιν νὰ διαιτητῶν τριών δινεπιπροσώπων τῶν Πατριαρχείων Κύπρου, Ἱεροσόλυμαν γαλ· Ἀλεξανδρείας, εἰς τοὺς νὰ δοθῆ δικαιοδοσία διό τὴν λύσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς 15. παραγράφου τῆς Ἀγιοφωνήσεως τῶν θεοῦ ευτῶν εἰς τὸν Ἐναρχήρον Λέγον τοῦ Μ. Ἀρμοστού, καθ' ἣν ἔχει· ζεταὶ εὐχὴ δπως τὸ ζήτημα λυθῆ· συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ὁρθοδοξίου ἐκκλησίας, τὸ τοπικὸν τῆς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καὶ τὴν ἐτυμηγορίαν, τοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ τῆς γράμμης ταύτης ἔξιφασεν ἐνδοιασμούς τινας ὁ Μ. Κιτίου, εἰτιες δύμως ἐλπίζεται νὰ ἀφθωσιν εἰς νέαν συνέτευξιν, ἥτις θὰ γίνη μετὰ τὰς ἔστρατας τοῦ Πλάσχα.

Οι ένοι Ἀρχιερεῖς χάριν τοῦ ζητήματος ὡρισαν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ως λαϊκές ἀντιπροσώπους τοὺς κ.κ. Πασχάλην Κώνσταντινοῦ καὶ Θ. Θεοδότον, εἰτιες καὶ σύμφωνούς τοὺς νὰ ληφθῶνται τὸ ζητήματος ζητήματος τῆς Αγιοφωνήσεως.

ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΚΟΜΟΝ

Τρίκωμον, 5 Απριλίου.

Ἐκ Τρικόμου μᾶς γράφουν ὅτι· ή ἐπομέτια ἵλαρά ὑπὸ ἴλαφράν μερφήν ἐπικολάζει ἐκεῖ. Δυστύχως ὑπάρχει καὶ ἡ διφθίρει· εἰς εἰς ἀριθμοῦ πόλλα νεαρά θύματα. Ἐκάστοτε δὲ δύναται νὰ φανιασθῇ τὴν θερινὴν ἐνστοχῶν κατοίκων μὴ διεπόντων οὐδὲ ἔγνος ἔστρατον!

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἀλλοτε μᾶς ἔγραψαν ἀκείθεν καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνεώσεως.

III γεωργία.

Βροχαλί ἔχει λευθοῦν νὰ πίνεται κατὰ τὴν ἑβδομάδαν ταύτην καὶ δύναται ἀσφαλῶς νὰ διεσαιρθῇ ὅτι ἡ ἰσοδούσα τοῦ σίτου θά εἶναι ἀνωτέρα κατὰ πολὺ τῆς ὑπολογισθεῖσης; Ήδη. Οἱ ὕδρεις, τὰς γεώμηλάς, κρόμμιαν καὶ ἄλλα καλοκαιρινὰ πρεσίντα τῷρες ὑφέλκθησαν ἐκ τῶν δροχῶν πολὺ πολύ.

III ἀλωνιστικὴ μηχανή.

Οι μεγαλοκτηματίαι τοῦ Τρικώμου κ.κ. Μικλόχλιν καὶ Κλ. Κωνσταντίνης οἰζήτησαν τὴν ἀλωνιστικὴν μηχανὴν τῆς Κυβερνεώσεως; δπως ἀλωνισμοὶ καὶ σύντοιχοι καὶ ἄλλοι τὰ γεινήματά των. Ηπίντετος; οὖν ἐλήιθη εἰσεῖται.

Η ΛΑΙΔΗ ΒΙΔΔΩΛΦ

Βάροέως ἀσθενής.

Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν, ὅτι ἡ Λαϊδη Βιδδώλφ, η γηραιά σύζυγος τοῦ πρώην Ἀρμοστοῦ, μας προσεβλήθη προχθές ὑπὸ ἀπόπληξίας.

Η εὐγενὴς κυρία εἶναι εἰς χριστιμον κατάστασιν, σχεδόν ἀναίσθητος.

Ἐνεκα τοῦ λυπηροῦ γεγονότος δ' Ἀρμοστής μας ἀνίβαλε τὸ ταξειδίον του εἰς Καρπασίαν^{όπου}, ὃς ἔγραψαμεν, θεόνεχώρει^{στηρέρον}.

Τὴν λύπην^{ητίς} εὐγόμεθα νὰ είναι πρόσκαρτος—τῆς Οικεγενέλας Βιδδώλφ συρρύστητάν^{οδεψύχως} δλέκληρος δ Κυπρακόδειλαστ.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Σήμερον η ἐπιτροπεία Λευκωσίας τῆς θυγατῆρος ἀμύνης τυνέρχεται^{τοῖς} σύσκεψιν^{όπως} ἀπόστειλη τας 1000 περὶ που λίθας, ἐκ^{τηνόρομάδων} τῆς Λευκωσίας καὶ τῶν προσαπειών, εἰς τὸ Ταμείον τοῦ Εθνικοῦ Στόλου εἰς Αθήνας.

Η ΑΤΜΟΠΛΑΣΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΜΗΣΟΥ

Η γενικὴ σύνέλευσις τῶν μετόχων τῆς ἀτμοπλοκής ἐταιρείας Λεμησοῦ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου έματαιώθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διότι ἀκέμη δὲν εἶχε σταλῆ ύπό τῆς Κυβερνήσεως· μας η ἀναγρώρισις τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὸ Διάταγμα τῆς ἀγγωνίσεως τῆς ἐταιρείας^{όπρος} τὴν ἐπωνυμίαν. «Ἀνώνυμος ἀτμοπλοκή^{ἐταιρεία} Λεμησοῦ» εἶδεσθη τῇ προηγούσῃ Τετάρτῃ. — Καὶ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Δ. Συμβουλίου συγκροτεῖται^{εν} Λεμησῷ^{γεν} συνέλευσις τῇ αὔριον Κυριακῇ.

Κατ' ἀρχὰς^η ἐταιρεία^θ ἀγοράστη, ἐν ἀτμόπλοιον, ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων, διπερ^{θέτει} ἐκτελῆ κυρίων τὰ ταξειδία Λεμησοῦ— Πόρτα Σαΐτε—Ἀλεξανδρείας καὶ τανάπαλιν.

Τὸ τῆς Λάρνακος.

Οι διθωμανοί μέταχοι τοῦ ἀτμοπλοίου Λάρνακος^{ἀποσύρουν} τὰς μετοχάς· των ἀν πρόκηται νὰ φέρῃ ἐλληνικὴν σημαίαν.

ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ^Ν ΕΝ^Ν ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η Αρχιγραμματεία^{γράφε} πρὸς τὸν Ι. Μ. Ζαχαρίαδην^{καὶ τοὺς λαϊτούς} ιμπόρους^{Λευκωσίας} τὸ διπόστειλαντας^{ἀναφοράν} πρὸς τὸν Μ. Αρμοστὴν περὶ ίδρυσεως Τελωνείου^{τοῦ} Λευκωσία, διετή^θ Κυβέρνησις^{ἔχει} ύπό σκέψιν τὸ ζητήματος^{τοῦτο}.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου τῆς Τρίτης δ' Ἀρχιατρος τῆς Νήσου κ. «Εἰδένεσταμ^{κατέθεισι} στατιστικὴν τῶν δοθεινειῶν αἰτίας^{ἔγνωσθη} σαν εἰς δλα τὰ νοσοκομεῖα τῆς Κύπρου, κατὰ τὸ έτος 1904.

Τὸ Εκαδένετικόν Συμβούλιον συνδιάσταν τὴν Τρίτην ωρισε τὰς ἐπιχρηγήσεις τῶν Δημοσιδιασκάλων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημην στατιστικήν, ἡ ἔξαγωγή πρεσβύτεροι εἰς τὴν Νήσον κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοὺς λήξαντας τῇ 31 Δεκεμβρίου, 1904, εἰς λιφῶν 488,401.1.5.

Η δὲ εἰσαγωγὴ^{έμπορευμά} τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸν χρονικὸν διάστημα εἰς λιρῶν 472.476.8.3.

III ἔξαγωγή.

Τὰ χυριώτερα εἰςη τῆς ἔξαγωγῆς είναι: Ήμίσου λιφῶν 19,989. Βόες 13,248. Πρεσβάτα 10,553.

Χαρούπια 104,301. Τυρός 8,039. Κριθή 102,330. Βέρωμη 11,115. Σίτος 32,079. Σταφίδια 16,608. Οινοπνεύμη, 5,758. Κουμανδαρία 2,052. Οινοι 27,135. Μαλλιά 8,372. Κουκούλια 13,038. Δινέσπορος 8,262. Γύψος 6,527.

IV εἰσαγωγή.

Τὰ χυριώτερα εἰδη τῆς εἰσαγωγῆς είναι: Καφές λιρῶν 5,882. Αλεύρον 8,640. Ελαϊολαδα 6,466 Ριζ. 5,381. Ζαχαρεῖς 15,489. Καπνός 16,230.

Πετρέλαια 12,216. Ξιλιά 14,224. Νήματα 30,750. Βεμβαχερά 42,920. Μάλλια 20,556. Δέρμα χειρός 15,000. Κυδερηγητικά εἰδη 45,351.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δ Πανερώτατος Κυρηνείας πρεσταληθεῖς μετέβη εκ Λευκωσίας εἰς τὸ χωρίον Μουτουλί ταν ἡγαινιάση τὸν ναὸν τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ. Οι κάτεικοι ύπερδέχθησαν τὴν Α. Πανερότητα μετ' ἐκδηλώσεων βαθύτατους σεβασμού. Κατὰ τὴν τελετὴν διεράχτης ἀπογύνε κατακυρικὴν καὶ διδακτικὴν θυμίαν πρὸς τὸν λαόν. Εκ τῶν πέριξ χωρίων ὅτινας νὰ περιυρεθῶσιν ἔνεκα τῶν κατακλυσμαίων δροχῶν αἰτίες διηγεῖσταν καὶ διδακτικὴν θυμίαν πρὸς τὸν λαόν. Εκ τῶν πέριξ χωρίων ὅτινας νὰ περιγέμενος νὰ επανέλθῃ εἰς Λευκωσίαν.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν αὔριον Κυριακὴν τῶν Ελαϊων προσκληθεῖς λειτουργεῖ εἰς τὸν ναὸν Τριπούλου δ Πανερώτατος Κυρηνείας. Κατὰ τὴν έστρατην ταύτην πάντοτε ἐξ αχαιοτάτου ιθίμου ελειτούργηται εἰς τὴν εἰρημένον ναὸν δ' Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἐν μέσῳ πυκνῆς συρροής χριστιανῶν. Ο Ιεροχήρου κ. Πεπαπορφυρίου θά διμιλήσῃ.

Εἰς τὴν πρόσοφιν τοῦ καταδαφίζομένου έρειπίου τοῦ ΙΙ. Σεραγίου Λευκωσίας εύριθη τὸ μεγα λεκτυπον ἀνάγλυφον, παριστήν πτερωτὸν λέοντα. Είναι ἔξειμένον δὲλλα τὸ διάγραμμα αὐτοῦ διακρίνεται. Εθωρεῖτο κλαπὲν ἀπὸ τοῦ 1872 ἐπὶ Βεστή Πασσα. Ταρμπάζη.

